

[Herluf Rasmussen.]

om jeg understreger, at den højtærede trafikminister naturligvis ikke skal føle sig forpligtet til at svare: hvordan vil man i DSB reagere? Vil man skærpe tiderne, og vil man tage forhøjelsen af hastigheden alene på den måde? Eller vil man tage det alene på den måde, at nu kan de gældende køreplaner overholdes?

Medens jeg er ved statsbanernes rutebiler, vil jeg gerne pege på et problem, som efter min mening også burde med ind i færdselslovgivningen, nemlig spørgsmålet om vinduesvaskere. Her har vi det særsyn, at en del af statsbanernes rutebiler er forsynet med vinduesvaskere, medens andre ikke er det. Jeg tror, det var en god ting, hvis man fra statsbanernes side kunne gå i spidsen dér og indføre vinduesvaskere, som er meget betydningsfulde.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på mit partis vegne — og det er et enigt parti, der står bagved — sige, at ændringsforslagene nr. 1 og 2 tiltræder vi, nr. 3, 4, 5 og 6 kan vi ikke medvirke til, og ændringsforslag nr. 7 siger vi ja til.

Rimstad: Af ændringsforslagene i betænkningen kan vi i vort parti tiltræde de til § 1, nr. 2, af justitsministeren stillede ændringsforslag nr. 1 og 2 vedrørende traktorreglerne.

Hvad bemyndigelsen til justitsministeren til at fastsætte midlertidige hastighedsbegrænsninger angår, kan vi tiltræde den foreslåede udformning af lovens § 35, hvorefter der indtil videre ikke fastsættes begrænsninger lavere end 90 km i timen.

Vi har bemærket, at et mindretal i udvalget savner tilstrækkelig motivering til en ændring fra 80 til 90 km i timen. Vi mener, at denne motivering findes dels i det tekniske stadi, vognparken allerede havde, da justitsministeren begyndte sine forsøg, og som fik den påbudte 80 km grænse til at synes noget urimelig, dels i den biltekniske udvikling, der er foregået siden da, og som yderligere har understreget dette forhold. På den anden side finder vi, at justitsministerens begrænsningsforsøg endnu ikke har bragt nogen virkelig afklaring, hverken i den ene eller den anden retning af det foreliggende problem om, hvorvidt høje hastigheder er hovedårsagen til de mange trafik-

ulykker. Ud fra disse betragtninger vil vi stemme imod ændringsforslagene nr. 3 og 4.

Vi kan derimod i henhold til det, jeg sagde ved førstebehandlingen, støtte det af et mindretal stillede ændringsforslag nr. 5, fordi vi ikke har fundet justitsministerens motivering for at skelne mellem buskørsel og anden lastvognskørsel tilstrækkeligt underbygget.

Holmberg: De ærede medlemmer hr. Dalsgaard, hr. Reedtz-Thott, fru Marie Antoinette von Lowzow og jeg har stillet nogle ændringsforslag til færdselslovsforslaget. Det drejer sig om ændringsforslagene nr. 3, 5 og 6, og jeg skal motivere disse.

Ændringsforslagene nr. 3 og 6 drejer sig om ministerens bemyndigelse til at foranstalte periodiske hastighedsbegrænsninger, og denne bemyndigelse har ministeren nu haft i tre år. At ministeren sidste år brugte sin bemyndigelse, som vistnok ingen fra udvalget havde tænkt sig, i en meget lang periode — tre uger eller en måned; jeg ved ikke, hvor lang tid det var — skal jeg lade ligge, for ministeren havde sikkert ret dertil. Men nu er vi altså nået til 1964; påsken og pinsen er overstået, og der har været ulykker, jeg havde nær sagt naturligvis og samtidig beklageligvis. Ulykker kan jo aldrig helt undgås, men deres antal skulle gerne reduceres. Hvad er så årsagen til ulykkerne? Her er vi ved noget meget væsentligt. Vi har endnu i år ikke haft nogen periodevis hastighedsbegrænsning, og materialet for de ulykker, som er sket, er ikke bearbejdet. Jeg er imidlertid helt sikker på, at mit partis ordfører, det ærede medlem frk. Helga Pedersen, har ret i, at det senere sikkert vil vise sig, at det egentlig ikke er farten, der er medvirkende til de ulykker, vi kan læse om i aviserne; men spændingen er naturligvis stor, hver gang resultaterne af hastighedsbegrænsninger foreligger, og tallene bliver vendt og drejet, vi kan næsten sige efter som vi har alder og temperament til. De, der er tilhængere af hastighedsbegrænsninger, nogle endda hele året, må ud med lys og lygte for at finde holdepunkter. Her vil jeg gerne sige til den højtærede minister og ligeså til det høje folketing, inden vi skal til afstemningen, at sandheden er jo, når vi læser det danske materiale, at de bogstavelig talt ingenting har fundet, ingenting af be-